

Recurs introdus la 17 septembrie 2008 de Prana Haus GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 17 noiembrie 2008 în cauza T-226/07 — Prana Haus GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-494/08 P)

(2009/C 32/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Prana Haus GmbH (reprezentant: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță a Comunităților Europene (Camera a opta) din 17 septembrie 2008, Prana Haus GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale);
- Obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Obiectul litigiului îl constituie întrebarea dacă denumirea „PRANAHAUS” poate fi înregistrată ca marcă protejată pentru bunurile „imagine înregistrată și suporturi de orice fel pentru înregistrarea sunetului; materiale imprimare” și pentru „servicii prestate cu amănuntul ... pentru produse esențiale”. În opinia Tribunalului de Primă Instanță, „PRANAHAUS” constituie o informație care desemnează în mod direct și imediat bunurile și serviciile respective.

Prin prezentul recurs, reclamanta susține că au fost încălcate motivele absolute de refuz precizate la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară.

În opinia reclamantei, Curtea a făcut o interpretare prea largă a expresiei „pentru a desemna” din articolul 7 alineatul (1) litera (c), contrar modului de formulare a regulamentului și contrar jurisprudenței Curții. În plus, s-a examinat în mod greșit dacă denumirea „PRANAHAUS” prezintă o legătură directă, concretă și suficientă cu bunurile și serviciile respective, astfel încât publicul relevant să vadă în acest termen „fără nicio reflecție sau analiză suplimentară” o „desemnare” a bunurilor și serviciilor în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c). Procedând astfel, Tribunalul de Primă Instanță nu a luat în considerare faptul că sunt necesare mai multe etape logice complexe pentru a admite că termenul „PRANAHAUS” are un sens ascuns. În acest context, Tribunalul nu a luat în considerare elemente de fapt care ar fi influențat soluționarea cauzei și, prin urmare, a denaturat faptele. În plus, în ceea ce privește măsura în care

termenul „PRANAHAUS” poate fi considerat descriptiv pentru bunurile și serviciile respective, Tribunalul nu a motivat suficient hotărârea. De asemenea, fără a ține seama de jurisprudența Curții de Justiție, Tribunalul a considerat că era necesar ca denumirea „PRANAHAUS” să fie păstrată liberă pentru concurenți.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-495/08)

(2009/C 32/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Oliver și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

1. Constatarea faptului că,

neprevăzând că deciziile individuale de a nu efectua o evaluare a efectelor asupra mediului în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 85/337/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului, astfel cum a fost modificată, trebuie să aibă la bază o motivare suficientă și

neimpunând obligația ca solicitările formulate în cadrul „ROMP” în Țara Galilor înainte de 15 noiembrie 2000 să îndeplinească cerințele directivei,

Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei;

2. obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Legislația în vigoare în Regatul Unit nu impune obligația de motivare decât în cazul în care este considerată necesară o evaluare a efectelor asupra mediului (denumită în continuare „EEM”). Dacă, pentru orice motiv, autoritatea competentă în materie de planificare sau ministrul ajung la concluzia că nu este necesară o EEM, nu există nicio prevedere legislativă care să impună oferirea de motive în susținerea acestei concluzii. Comisia arată că deciziile individuale, adoptate de statele membre, de a nu efectua o evaluare în temeiul articolului 4 alineatele (2)-(4) din directivă trebuie să aibă la bază o motivare suficientă.

Pe de altă parte, Regatul Unit nu a adoptat în Țara Galilor prevederi legislative care să impună obligația ca solicitările de revizuire a Planului de Extracție a Mineralelor (denumit „ROMP”) să îndeplinească cerințele directivei.

(¹) Directiva 85/337/CEE a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO L 175, p. 4, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174.

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Malta

(Cauza C-508/08)

(2009/C 32/28)

Limba de procedură: malteza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Aquilina, K. Simonsson, agenți)

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în special în temeiul articolelor 1 și 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 (¹) al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim), întrucât a încheiat, la 16 aprilie 2004, în lipsa unei cereri de ofertă prealabile, un contract exclusiv de achiziții publice de servicii cu societatea „Gozo Channel Company Ltd” (GCCL);
- obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Pentru a putea încheia un contract de achiziții publice de servicii de cabotaj maritim între Malta și Gozo, autoritățile malteze trebuie să fie în măsură să demonstreze că acel contract este necesar pentru a asigura un serviciu corect pe ruta în cauză și că respectivul contract este proporțional în lumina obiectivului urmărit.

Deși Comisia recunoaște în primul rând că un serviciu satisfăcător este fundamental pentru ruta Malta — Gozo, aceasta constată pe de altă parte că, în acest caz, autoritățile malteze nu au dovedit acest lucru în niciun fel; în acest sens, autoritățile nici nu au încercat să determine dacă unul sau mai mulți operatori aveau capacitatea să asigure acest serviciu în aceleași condiții numai pe o bază pur comercială. În plus, acestea nu au demonstrat că exclusivitatea acordată GCCL este proporțională și adaptată pentru atingerea acestui obiectiv.

Înafara acestui aspect, împrejurarea că acest contract a fost încheiat fără o cerere de ofertă prealabilă la nivel comunitar, destinată să asigure un acces pe piață pe o bază nediscriminatorie a oricărui operator, contravine cerințelor prevăzute în Regulamentul nr. 3577/92.

(¹) JO L 364, p. 7.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-509/08)

(2009/C 32/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Sénéchal și I. Hadjiyiannis, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică și de abrogare a Directivei 89/336/CEE (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/108/CE a expirat la 20 ianuarie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă măsurile de transpunere necesare sau, în orice caz, încă nu le comunicase Comisiei.

(¹) JO L 390, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 47, p. 85.